

ca. 800,000 Kr. Naar vi nu vilde gøre det, som vi ubetinget fandt var rigtigt, nemlig foreslaa, at der overførtes til Kommunerne et væsentligt større Beløb end i det tidligere Forslag foreslaaet, var det jo nødvendigt at skaffe en større Indtægt til Statskassen gennem disse Lovforslag, og vi fandt da, at ogsaa dette naturligt maatte føre til, at vi i væsentlig højere Grad, end det i det tidligere Forslag var foreslaaet, kom ind paa den stigende Skala ved Indkomstkatten. Det Forslag, som findes efter dette paa Dagsordenen, gaar jo ud paa af de nuværende direkte Statsskatter at overføre til Kommunerne et Beløb af 8,187,000 Kr., og §§ 40 og 41 i det her foreliggende Lovforslag gaa jo ud paa at overføre af den foreslaaede Formueskat et Beløb, som kan anslaaes til 1,934,000 Kr., til Kommunerne. Tilsammen skulde altsaa efter disse to Lovforslag overføres til Kommunerne 10,121,000 Kr. Det er jo altsaa ganske klart, at naar vi vilde tænke os at sætte *det* igennem, maatte vi være betænkte paa at skaffe Statskassen større Indtægter gennem det Lovforslag, som nu er til Forhandling. Dette er altsaa den anden Grund til at foreslaa denne stærkere stigende Skala. Efter de Beregninger, der have fundet Sted, tør det antages, at Indkomstkatten vil indbringe 5,780,000 Kr. og Formueskatten 2,500,000 Kr. Naar der da overføres de Beløb, jeg nævnde, vil der derved fremkomme en Nedgang for Statskassen af 1,841,000 Kr.

Jeg tror altsaa at kunne sige, at det er gode Grunde, som have foranlediget os til at foreslaa denne stærkere stigende Skala, som findes udtrykt i Lovforslagets § 1. Nu kan det naturligvis altid være omtvisteligt — hvilken som helst stigende Skala man end tager — om man der har truffet det rette. Det er noget, som ubetinget i den sidste Ende beror paa et Skøn. Jeg tror, at det maa erkendes, at det Skøn, det Valg, Forslagsstillerne have truffet, er det rette. Thi naar man gaar denne stigende Skala igennem og undersøger, hvorledes den vil virke, vil man se, at medens den skaffer et betydeligt større Udbytte af Indkomstkatten, end en Indkomstskat uden en saadan stigende Skala vilde skaffe, og medens den skaffer dette ved at beskattede større Indtægter højere i stigende Forhold, saa foretages dog denne Beskatning paa en saadan Maade, at det ikke kan siges, at nogen Skatteyder vil blive ramt af Skatten paa en saadan Maade, at han i Virkeligheden vil kunne mærke det eller have noget Men deraf, og at vi have truffet

det rigtige paa dette som for øvrigt paa alle andre Punkter, tillader jeg mig ogsaa at slutte af selv den Omstændighed, at alle Repræsentanterne for alle borgerlige Partier i Kommissionen have kunnet enes om denne Skala.

Jeg gaar dernæst over til § 2 og finder der under Nr. 1 kun en lille Forandring, der er en Redaktionsforandring, idet man har ment det overflødig som de tidligere Forslag at nævne, at Skatten skal paahvile Personer uden Hensyn til Stand, Alder og Køn. Det er noget, man gaar ud fra ganske følger af sig selv.

Den eneste Afvigelse fra det tidligere Forslag findes i § 8. Det vil erindres, at i det oprindelige Forslag var det foreslaaet, at det Afdrag, der som skattefrit skulde fradrages i den aarlige Indtægt, skulde i Kjøbenhavn være 600 Kr., i Købstæder og Handelspladser 500 Kr. og for Landkommunerne 400 Kr. Dette vakte allerede under 1ste Behandling i Januar 1897 Modsigelse fra mange forskellige Sider, idet man fandt, at det skattefri Fradrag var sat alt for knebent, og under de Forhandlinger, som senere fandt Sted her i Tinget, gik man til en Forhøjelse af det skattefri Fradrag af 100 Kr. over hele Linien. I det nu foreliggende Forslag er det foreslaaet, at det skattefri Fradrag forhøjes med 200 Kr. over hele Linien ud over de Sætsler, som oprindeligt var foreslaaede her i Tinget. Naar man ved en tidligere Behandling her i Tinget ikke gik saa vidt, skyldes det jo udelukkende den ret bestemte Modstand, dette Forslag mødte hos den daværende Finansminister. Hos den nuværende højtærede Finansminister vil dette Forslag efter hans Udtalelser den Gang sikkert ikke kunne vente at møde nogen Modstand.

Vi have dernæst foreslaaet to Forandringer i §§ 10 og 13, vedrørende Formueskatten. Vi have nemlig der i Modætning til det oprindelige Forslag foreslaaet, at Formueskatten ogsaa skal udredes af Selskaber og Foreninger, og at den ogsaa skal paahvile Spare- og Laanekasser, Kreditforeninger og Kreditkasser, skønt disse sidste ere fritagne for Indkomstskat. Endelig have vi foreslaaet, at Skattepligten ogsaa skal paahvile de Staten, Kommunerne, offentlige og private Stiftelser tilhørende Landbrugs- eller Skovbrugsejendomme, derunder dog ikke indbefattet Slotte, Haver eller Lystskove. Grunden til, at vi have forandret det oprindelige Forslag paa dette Punkt, er dels den, at vi i og for sig finde det rigtigt at